

PROP DE VOSALTRES

«Allarga la teva mà al pobre»

Benvolguts diocesans:

Ja fa quatre anys seguits que celebrem la Jornada Mundial dels Pobres que va promoure el papa Francesc l'any 2017 com a fruit de l'Any de la Misericòrdia, convocat per ell mateix per a l'Església universal. Podem considerar-la com una tradició que, de ben segur, es consolidarà en el futur i que té com a objectiu que no ens oblidem de la preferència pels pobres que va manifestar Jesucrist a l'Evangeli.

Òbviament, cada any té les seves pròpies característiques a les quals el Papa fa èmfasi de manera adequada en el seu acostumat missatge. Aquest any fa un escrit molt personal amb unes indicacions sorgides d'un cor ple d'inquietud per la pobresa i la desigualtat, i desitjos de portar-lo als cors de tots els catòlics actuals. Presenta unes consideracions generals i intenta sempre exhortar i comprometre'ns en les situacions dramàtiques en què viuen moltes persones a tot el món. Partint dels aspectes generals arriba a la concreció de cada dia, tot mostrant la preocupació pels més necessitats i alertant de no caure mai en la indiferència.

Aquest any —era inevitable— dedica una atenció especial a la problemàtica creada per la pandèmia que ha provocat el coronavirus i que tantes conseqüències sanitàries, socials i econòmiques està tenint en tots els països. Als pobres «perma-

nents» s'hi uneixen molts d'altres que necessiten ser atesos i que interpel·len la nostra consciència de seguidors del Senyor.

Un lema sempre tracta d'englobar totes les intencions de la jornada. «ALLARGA LA TEVA MÀ AL POBRE» és el triat per a enguany. Són paraules del llibre de l'Eclesiàstic que alhora uneixen el consell i el mandat. ¿Ens recomana, el Senyor, de fer una bona acció o ens mana que compartim la nostra vida amb els altres, que allarguem la nostra mà perquè l'altre es pugui aixecar i sostenir? Sempre serà un manament. Recordeu la frase de Jesús: «Això us dono, que us estimeu...» (Jn 15,17). I molt més si estem parlant de pobres, desvalguts, vulnerables o descartats. Realment és difícil trobar raons en contra d'aquesta màxima evangèlica, si no és que ens aferrem a unes excuses per evitar el compromís autèntic i acon-

seguir una aparent i dubtosa tranquil·litat.

La finalitat d'aquest breu comentari no és reproduir el missatge papal complet, sinó convidar-vos, sobretot, a seguir les paraules de Jesús, acceptar les relacions dels éssers humans com a germans al llarg de la història de l'Església i comprendre la intenció del Papa en promoure aquesta jornada perquè cap catòlic s'oblidi del que és essencial: la paternitat de Déu i la fraternitat humana a l'estil de Jesucrist.

Però, de tota manera, voldria assenyalar un fragment del missatge que m'ha cridat l'atenció: «Allarga la teva mà al pobre, destaca, per contrast, l'actitud dels qui tenen les mans a les butxaques i no es deixen commoure per la pobresa, de la qual sovint en són també còmplices. La indiferència i el cinisme són el seu aliment diari. Quina diferència amb les generoses mans que hem descrit». El Papa ens ha indicat tots dos extrems per afrontar aquesta dura realitat i ens demana tenir i allargar les mans amb generositat al nostre proïsme, com ho han fet, i ho continuen fent, moltes persones que són models de santedat per a nosaltres.

Que Déu us concedeixi celebrar de manera compromesa aquesta jornada.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

«La cura de les persones s'ha de posar en el centre de l'acció»

La teòloga Pepa Torres va donar la benvinguda al nou curs de Càritas Diocesana de Lleida per videoconferència i que es va poder seguir pel canal de YouTube de l'entitat. Ho va fer amb la ponència «Estratègies i reptes de l'acció social en temps de pandèmia», en la qual va fer un repàs exhaustiu de la situació actual i de com aquesta crisi s'està acarnissant, encara més, entre la població amb major vulnerabilitat. En la seva intervenció va fer una crida a

la necessitat de trobar un mercat de treball que «no se sostingui en la im-

mediatesa». La religiosa va desgranar algunes de les conseqüències

que s'estan fent visibles arran de la crisi provocada per la pandèmia de la Covid-19. Pepa Torres va dir que es necessita recuperar la màxima que «tota persona té dret a tenir drets».

La ponent va demanar urgentment uns serveis socials menys burocratitzats i més accessibles a tota la població, i va denunciar la privatització del sistema de salut en uns moments de màxima complexitat. Aposta per un nou concepte, la «cuidadania», que ha de posar la cura de les persones en el centre de l'acció.

Torres va acabar amb un missatge d'esperança, apel·lant a què «la dimensió espiritual ens pot ajudar a superar aquesta situació».

CERCA DE VOSOTROS

«Tiende tu mano al pobre»

Queridos diocesanos:

Ya son cuatro años consecutivos los que celebramos esta jornada que promovió el papa Francisco el año 2017 como fruto del Año de la Misericordia convocado por él mismo para la Iglesia universal. Podemos considerarla como una tradición que, con seguridad, se consolidará en el futuro y que tiene como objeto el que no se nos olvide la preferencia por los pobres que manifestó Jesucristo en el Evangelio.

Obviamente cada año tiene sus propias características a las que el Papa en su acostumbrado mensaje presta atención adecuada. Es un escrito muy personal con unas indicaciones surgidas de un corazón, lleno de inquietud por la pobreza y la desigualdad y deseo de hacer llegar a los corazones de todos los católicos actuales. Presenta unas consideraciones generales e intenta siempre exhortar y comprometerlos en las situaciones dramáticas en las que viven muchas personas en todo el mundo. Desde lo general desciende a lo concreto de cada día buscando la preocupación por los más necesitados y alertando a no caer nunca en la indiferencia.

Como no podía ser de otro modo, este año tiene una especial consideración la problemática creada por la pandemia que ha provocado el coronavirus y que tantas consecuencias sanitarias, sociales y económicas está teniendo en todos los países. A los pobres «permanentes» se unen otros muchos que necesitan ser atendidos y que interpelan nuestra conciencia de seguidores del Señor.

Un lema trata de englobar todas las intenciones de la jornada. «TIENDE TU MANO AL POBRE» es el escogido para este año. Son palabras del libro del Eclesiástico que unen el consejo y el mandato. ¿Nos recomienda el Señor realizar una acción buena o nos manda que compartamos nuestra vida con los demás, que alarguemos nuestra mano para que el otro se pueda levantar y sostener? Siempre será un mandato. Recordad la frase de Jesús: «Eso os mando, que os améis...» (Jn 15,17). Mucho más si estamos hablando de pobres, desvalidos, vulnerables o descartados. Realmente es difícil encontrar razones en contra de esta máxima evangélica. Puede que nos aferremos a unas excusas para evitar el compromiso auténtico y conseguir una aparente y dudosa tranquilidad.

El objeto de este breve comentario no es reproducir el mensaje papal completo. Es, sobre todo, invitaros a seguir las palabras de Jesús, aceptar las relaciones de los seres humanos como hermanos a lo largo de la historia de la Iglesia y comprender la intención del Papa promoviendo esta jornada para que ningún católico olvide lo esencial, la paternidad de Dios y la fraternidad humana al estilo de Jesucristo.

De todos modos no me resisto a señalar una frase del mensaje que me ha llamado la atención: «*Tiende la mano al pobre* destaca, por contraste, la actitud de quienes tienen las manos en los bolsillos y no se dejan conmovir por la pobreza, de la que a menudo son también cómplices. La indiferencia y el cinismo son su alimento diario. Qué diferencia respecto a las generosas manos que hemos descrito». Ha indicado el Papa ambos extremos para afrontar esta dura realidad y nos pide a nosotros tener y tender nuestras manos con generosidad hacia nuestro prójimo como lo han hecho, y lo continúan haciendo muchas personas, que son modelos de santidad para nosotros.

Que Dios os conceda celebrar de modo comprometido esta jornada.

Con mi bendición y afecto,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Arrels Sant Ignasi reivindica el dret a l'habitatge per a tothom

Arrels Sant Ignasi va portar a terme, el passat 22 d'octubre, una cadena humana, així com la lectura d'un manifest en favor del dret a l'habitatge de les persones sense llar a la plaça Paeria. Arrels volia reivindicar d'aquesta manera que l'habitatge és un dret humà universal i la porta d'accés a la resta de drets humans que garanteixen viure amb plena dignitat. En la mateixa línia va assegurar que la pandèmia ha emfatitzat la importància de tenir una casa.

Segons l'entitat a Lleida hi ha 872 persones sense llar, gairebé un 20% més que l'any passat, de les quals 80 estan en situació de sense sostre. La directora d'Arrels, Rosa Majoral, va explicar que «durant la pandèmia han crescut les persones en habitatge insegur». A la vegada, va reiterar que hi ha més demanda d'aliments amb un augment d'un 10% respecte a l'any passat. Arrels-Sant Ignasi va denunciar també l'exclusió digital i burocràtica que pateixen les persones en situació de sense llar i va assegurar que la situació s'ha agreujat amb persones que ja presentaven gran vulnerabilitat i fragilitat vivint al

carrer o amb allotjaments precaris. Després de la cadena humana, es va llegir el manifest, que va ser entregat a l'alcalde de Lleida, Miquel Pueyo. El paer en cap va rebre a la directora d'Arrels, Rosa Majoral, i al president d'Arrels, Roger Torres. Per una altra banda, l'entitat va agrair el suport dels alumnes de 1r i 2n del cicle formatiu de Grau Superior d'Integració Social del Col·legi Episcopal que també van fer una cadena humana en favor del dret a l'habitatge.

L'entitat reparteix 80 lots de menjar a la setmana

La Fundació Arrels Sant Ignasi va repartir durant l'any passat una mitjana de 80 lots de menjar a la setmana. Així ho van donar a conèixer a finals del mes passat durant la visita del subdelegat del Govern, José Crespió a la seu del programa del servei d'aliments, «La Botigueta». El subdelegat va voler conèixer l'entitat just deu dies després que aquesta rebés la segona fase de la donació d'aliments provinents del Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA).

Amb motiu de la visita, Roger Torres, president de la Fundació Arrels Sant Ignasi, va voler traslladar algunes de les dificultats que l'entitat veu amb les per-

sones que s'apropen al servei d'aliments i que atenen més a competències estatals. En aquest sentit, la Fundació va manifestar que des de mitjan de juliol fins a mitjans de setembre ha repartit 40 lots ràpids d'ajuda alimentària a persones que venien en recerca de feina en el marc de la campanya de la fruita dolça. Una vegada més, l'en-

titat va fer arribar la demanda mínima on tots els agents implicats en la campanya d'estiu hi estan d'acord: la demanda al Govern central espanyol de donar permisos de treball temporal a persones que es trobin en situació irregular.

L'entitat, a banda de presentar el seu model de servei de distribució d'aliments, que vol ser un servei personalitzat, acompanyat i de qualitat (d'aquí el nom de «La botigueta») recorda les dades del darrer any. Les dades generals del 2019 eren de 1.263 persones ateses directament, de les que se n'arriben a beneficiar 3.701. Això vol dir uns 80 «lots» repartits de mitjana cada setmana.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

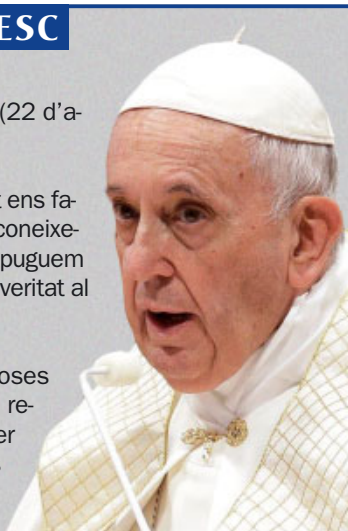
@Pontifex: «La riquesa pot portar a construir murs. Jesús, per contra, convida els seus deixebles a transformar béns i riqueses en relacions, perquè les persones valen més que les coses i compten més que les riqueses que posseeixen» (22 d'agost).

@Pontifex: «La resposta a la pandèmia és doble: hem de trobar la cura per a un virus petit, que posa de genolls el món sencer, i hem de curar un gran vi-

rus, el de la injustícia social» (22 d'agost).

@Pontifex: «Que l'Esperit Sant ens faci créixer constantment en el coneixement de Déu, de manera que puguem difondre el seu amor i la seva veritat al món» (22 d'agost).

@Pontifex: «D'entre tantes coses com passen, el Senyor ens vol recordar l'única que romandrà per sempre: l'amor, perquè «Déu és amor» (1Jn 4,8)» (22 d'agost).

Commemoració del 150 aniversari de la mort del Pare Claret

Cada 24 d'octubre, la parròquia Sant Antoni M. Claret de Lleida celebra la seva festa patronal, que enguany a més a més va coincidir amb la cloenda dels actes de commemoració del 150è aniversari de la mort del P. Claret. I ho va fer amb una Eucaristia concelebrada pels 4 preveres que formen la comunitat claretiana de Balàfia i força fidels, malgrat les restriccions d'aforament per la Covid-19. La missa fou presidida pel P. Dion, després d'excusar el bisbe Salvador ja que es trobava confinat.

Al peu de l'altar hi havia una bonica imatge del P. Claret, esculpida per un dels claretians de Lleida, el P. Josep M. Vilarrubias. I al costat de la imatge diversos objectes que evocaven alguns dels aspectes de la vida del sant: el bastó, el mocador de farcell i la custòdia.

Durant la celebració es va fer memòria que va ser a Lleida on a Mn. Claret se'l va començar a nomenar Pare Claret. Malgrat que la pandèmia no convidava a fer festa, el P. Jaume Sidera animà a no perdre l'alegria. En l'homília va fer una semblança de la vida del P. Claret, les malalties que va patir i com les va

superar i que estigué molt a prop del poble en aquelles circumstàncies extremes. També convidà tothom a reflexionar sobre la crida que Déu fa en la present pandèmia, sabent que el món no canvia sol, només ho farà en la mesura que cada persona canviï. La festa va finalitzar amb la pregària universal del P. Claret, la benedicció solemne i cantant la glòria i santedat del missioner nascut a Sallent el 1807 i mort a Fontfroide (França) el 24 d'octubre de 1870.

Conxita López Torres

Eucaristia per celebrar el Dia de la Seu Vella

El 31 d'octubre de 1278, després de 87 anys del seu començament, el bisbe Guillem de Moncada consagrà la Seu Vella dedicant-la a l'Assumpció de la Mare de Déu. Quan gairebé es complien els 743 anys d'aquesta efemèride, i com s'acostuma a celebrar cada darrer diumenge d'octubre, l'Associació d'Amics de la Seu Vella de Lleida va convocar als lleidatans per celebrar el «Dia de la Seu Vella» amb un programa restringit i amb totes les precaucions sanitàries per la Covid-19.

A part de l'Assemblea General de l'entitat i l'Eucaristia, una altra dels actes destacats del programa fou el reconeixement al mestre campaner Josep Carvajal, pels més de 30 anys en què ha tingut cura

J. PÉREZ. AJUNTAMENT DE LLEIDA

de les campanes i del rellotge de la torre campanar de la Seu Vella, així com de la major part de les campanes de les esglésies de la nostra diòcesi.

L'Eucaristia fou celebrada per Mn. Jaume Melcior en substitució del bisbe Salvador Giménez. Mn. Jaume en la seva homília manifestà l'emoció que sentia per presidir la Missa a l'altar de la Seu Vella: «...en aquesta impressionant catedral que els lleidatans van aixecar per lloar a Déu i a la seva mare Maria, en el misteri de la seva Assumpció». En la pregària dels fidels no faltà el record pels malalts de la pandèmia i per les seves famílies, així com pels difunts per la Covid-19 i socis de l'entitat.

Jordi Curcó

REFLEXIONS

Novetat constant de l'any litúrgic

Estem acabant l'any litúrgic. El diumenge que ve, festa de Crist Rei, és l'últim de l'any i l'altre començarà ja el nou any. El procés dels anys litúrgics té el perill de tot el que es repeteix: la reiteració rutinària dels mateixos fets i les mateixes paraules...

És bo recordar els punts fonamentals de l'any litúrgic de l'Església. Aquest és el nucli de tot: celebrem el misteri de la nostra salvació i la de la humanitat sencera. Quan parlem del «misteri de la salvació» podem distingir tres aspectes. Un és el misteri etern de Déu, que estima la humanitat i envia el seu Fill per salvar-la. L'altre és el misteri de Jesús, el Fill de Déu per la seva Encarnació, que va viure fa dos mil anys i ens ha deixat la seva Paraula i el seu Esperit, s'ha entregat fins a la Mort i la Resurrecció, obrint-nos així el camí de la Vida. I el tercer és el nostre propi misteri en el present, cridats avui per Déu a viure en el seu Esperit de pau i d'amor, i al qual tota la humanitat responem amb la nostra manera de viure.

La Litúrgia és la trobada de la comunitat cristiana, que celebra aquest misteri immens. Podem dir que la litúrgia és la celebració amb signes senzills del misteri sublim de la salvació humana; i alhora és el signe de la fidelitat plena del seu Senyor i la fidelitat mediocre de la comunitat. «Celebrar» és molt més que «recordar» o «evocar». Celebrar és reviu el gran misteri de l'amor de Déu en el Senyor Jesucrist i de la nostra fidelitat a Ell.

En el seu exterior, les celebracions es repeteixen cada any: Festes, Paraules, Signes... Però això no és exacte; les comunitats viuen circumstàncies noves, personals, socials, polítiques, laborals...; és diferent el que vivim ara i el que vàrem viure fa cinc o deu anys; no cal dir enguany, tan marcats per la pandèmia d'una manera que no podríem ni imaginar. I aquesta constant novetat de les comunitats cristianes ens fa mirar, escoltar i viure de manera nova, potser molt nova, les mateixes Paraules evangèliques o els mateixos Misteris Pasquals que celebrem.

Mn. Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ap 1,1-4; 2,1-5a / SI 1 / Lc 18,35-43]. Santa Margarida d'Escòcia (†1093), reina, nascuda a Hongria; santa Gertrudis (1256-1303), vg. cistercenca a Helfta; sant Edmon, bisbe; sants Roc (Roque) González, Alons Rodríguez i Joan del Castillo, jesuïtes mrs.

17. □ Dimarts [Ap 3,1-6.14-22 / SI 14 / Lc 19,1-10]. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa viuda, ser-

venta dels malalts; sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III); sant Iscle i santa Victòria, germans màrtirs a Còrdova (303).

18. ■ Dimecres [Ap 4,1-11 / SI 150 / Lc 19,11-28]. Dedicació de les basíliques de Sant Pere i Sant Pau, apòstols; sant Romà, mr.; sant Aureli, mr.

19. ■ Dijous [Ap 5,1-10 / SI 149 / Lc 19,41-44]. Sant Crispí, bisbe d'Èci-

ja; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdis, profeta (s. V aC).

20. ■ Divendres [Ap 10,8-11 / SI 118 / Lc 19,45-48]. *Sant Feliu de Llobregat*: Beates Isabel Ferrer i Sabrià i companyes, vgs. i mrs. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

21. □ Dissabte [Ap 11,4-12 / SI 143 / Lc 20,27-20]. Presentació de la Benaurada Verge Maria al temple; sant

Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. □ Diumenge vinent, Solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món (lit. hores: de la Solemnitat). [Ez 34,11-12.15-17 / SI 22 / 1Co 15,20-26.28 / Mt 25,31-46]. Santa Cecília, vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

Diumenge XXXIII de durant l'any (A)

COMENTARI

«Allarga el braç als indigents...»

Entre nosaltres es parla sovint del rendiment: rendiment escolar, econòmic, professional... També la Paraula de Déu ens parla de rendiment. Ho veiem en la paràbola. Un home *crida els seus administradors i els confia els seus béns*. En quantitats diferents: *A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un segons la capacitat de cadascú*. Per tant el rendiment dels tres administradors serà diferent. I així és. Però l'elogi és el mateix per a aquell que n'ha guanyat cinc, perquè n'havia rebut cinc, que per al qui en va guanyar només dos, perquè n'havia rebut dos: *Ets un administrador bo i de tota confiança... ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor*. Però el qui n'havia rebut un no el va fer rendir: *Vaig amagar els vostres diners. Aquí teniu allò que és vostre*. No ha perdut el diner del seu amo però no ha fet treballar aquells diners. Per això les paraules del seu amo són molt dures: *Ets un administrador dolent i gandul... preneu-li aquest milió*. El que el Senyor vol és que tot allò que ens ha donat (sigui molt o sigui poc) ho fem treballar, no ho amaguem (com l'administrador d'un milió), ho posem al servei dels germans. No es tracta de rendiment econòmic sinó vital. I aquí hi entren totes les nostres capacitats, qualitats, el treballar pel Regne de Déu, l'amor als germans, predicar la Paraula... Per això la primera lectura posa l'exemple d'aquella dona que *es procura la llana i el lli..., que pren a les mans la filosa..., que obre les mans als pobres, que allarga el braç als indigents*. Ha fet rendir tots els dons, ha treballat pels de casa seva i pels de fora; i així, *l'esposa que creu en el Senyor és la que mereix tots els elogis*.

I Pau, parlant del *Dia del Senyor* ens diu que *vindrà com un lladre a la nit... però aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia*. Si fem rendir tots els dons, si ho posem tot al servei del Regne no hem de tenir cap mena de por. Per això acaba Pau: *No hem de dormir* (com va fer el que havia rebut un milió), *com els altres, sinó vetllar i viure sobriament*.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 31,10-13.19-20.30-31)

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en traurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents. L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dediqueu-li cants pels fruits del seu treball: que la seva obra l'elogi davant de tot el poble.

► Salm responsorial (127) R. *Feliç tu, fidel del Senyor.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,1-6)

Germans, no cal que us escrivim quan i en quins moments arribarà el Dia del Senyor: vosaltres mateixos ja sabeu prou bé que vindrà com un lladre a la nit. La gent es pensarà que tot està en pau i ben assegurat, quan de sobte vindrà la devastació, com els dolors a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú.

Però a vosaltres, germans, que no viviu en la foscor, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia. No som pas de la nit ni de la foscor. Per això no hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sobriament.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 25,14-30)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Un home que se n'anava a fora del país cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà. El qui n'havia rebut cinc anà de seguida a negociar-hi, i en guanyà cinc més. També el qui n'havia rebut dos en guanyà dos més. Però el qui n'havia rebut un guardà en un amagatall els diners del seu amo. Al cap de molt temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, portà també els cinc que havia guanyat i digué: «Senyor, m'havíeu confiat cinc milions i n'he guanyats cinc més.» L'amo li va dir: «Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.» Es presentà després el qui n'havia rebut dos i digué: «Senyor, m'havíeu confiat dos milions i n'he guanyats dos més.» L'amo li va dir: «Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.» Es presentà també el qui n'havia rebut un, i digué: «Senyor, sé que sou un home exigent, que voleu collir on no havíeu sembrat i aplegar on no havíeu escampat. Per això vaig tenir por i vaig amagar els vostres diners. Aquí teniu allò que és vostre.» L'amo li contestà: «Ets un administrador dolent i gandul. Tu sabies que vull collir on no he sembrat i aplegar on no he escampat? Doncs haves de posar al banc els meus diners, i ara podria recobrar allò que és meu amb els interessos. Preneu-li aquest milió i doneu-lo al qui en té deu, perquè als qui tenen, els donaré encara més i en tindran a vessar, però als qui no tenen, els prendré fins allò que els queda. I aquest administrador inútil, traieu-lo a fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents.»

► Lectura del libro de los Proverbios (Prov 31,10-13.19.20.30-31)

Una mujer fuerte, ¿quién la hallará? Supera en valor a las perlas. Su marido se fía de ella, pues no le faltan riquezas.

Le trae ganancias, no pérdidas, todos los días de su vida. Busca la lana y el lino y los trabaja con la destreza de sus manos. Aplica sus manos al huso, con sus dedos sostiene la rueca. Abre sus manos al necesitado y tiende sus brazos al pobre. Engañosa es la gracia, fugaz la hermosura; la que teme al Señor merece alabanza. Cantadle por el éxito de su trabajo, que sus obras la alaben en público.

► Salmo responsorial (127) R. *Dichosos los que temen al Señor.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 5,1-6)

En lo referente al tiempo y a las circunstancias, hermanos, no necesitáis que os escriba, pues vosotros sabéis perfectamente que el Día del Señor llegará como un ladrón en la noche. Cuando estén diciendo: «paz y seguridad», entonces, de improviso, les sobrevendrá la ruina, como los dolores de parto a la que está encinta, y no podrán escapar. Pero vosotros, hermanos, no vivís en tinieblas, de forma que ese día os sorprenda como un ladrón; porque todos sois hijos de la luz e hijos del día; no somos de la noche ni de las tinieblas. Así, pues, no nos entreguemos al sueño como los demás, sino estemos en vela y vivamos sobriamente.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,14-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «Un hombre, al irse de viaje, llamó a sus siervos y los dejó al cargo de sus bienes: a uno le dejó cinco talentos, a otro dos, a otro uno, a cada cual según su capacidad; luego se marchó. El que recibió cinco talentos fue enseguida a negociar con ellos y ganó otros cinco. El que recibió dos hizo lo mismo y ganó otros dos. En cambio, el que recibió uno fue a hacer un hoyo en la tierra y escondió el dinero de su señor.

Al cabo de mucho tiempo viene el señor de aquellos siervos y se pone a ajustar las cuentas con ellos. Se acercó el que había recibido cinco talentos y le presentó otros cinco, diciendo: «Señor, cinco talentos me dejaste; mira, he ganado otros cinco». Su señor le dijo: «Bien, siervo bueno y fiel; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor». Se acercó luego el que había recibido dos talentos y dijo: «Señor, dos talentos me dejaste; mira, he ganado otros dos». Su señor le dijo: «¡Bien, siervo bueno y fiel!; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor». Se acercó también el que había recibido un talento y dijo: «Señor, sabía que eres exigente, que siegas donde no siembras y recoges donde no esparces, tuve miedo y fui a esconder tu talento bajo tierra. Aquí tienes lo tuyo». El señor le respondió: «Eres un siervo negligente y holgazán. ¿Conque sabías que siego donde no siembro y recojo donde no esparzo? Pues debías haber puesto mi dinero en el banco, para que, al volver yo, pudiera recoger lo mío con los intereses. Quitadle el talento y dádsele al que tiene diez. Porque al que tiene se le dará y le sobrarán, pero al que no tiene, se le quitará hasta lo que tiene. Y a ese siervo inútil echadlo fuera, a las tinieblas; allí será el llanto y el rechinar de dientes.»